

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine in oznanila (inserte) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 200.

V Ljubljani, v petek 1. septembra 1893.

Letnik XXI.

Vabilo na naročbo.

S 1. septembrom pričenja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gl. | Četrt leta 3 gl.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gl. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Gorenjske planine v nevarnosti.

Z Gorenjskega koncem avgusta.

III. Kaj sedaj?

Kje bi si bil pri zadnjem izletu na gorenjske planine pač mislil, da bodem pri prvem prihodnjem take spremembe videl, take stvari slišal. Dasi nisem imel več pravega ostanka na planinah, pomudil sem se vendar ondi nekaj časa dalje, da sem se o potrebnem podučil, ker sklenil sem vso stvar na dan spraviti. Žal, da je po toči zvoniti prepozno.

Ve, resolucije katoliškega shoda! zakaj se niste uresničile že pred letom, zakaj se bodele še-le potem, ko bode že prepozno? Ohranile bi bile marsikaterega rovtarskega kmeta, ali bolje vse Rovtarje, ohranile bi bile vse Gorenjce in še več.

Tako pa? Kaj se bode zgodilo z onimi, kateri so mu vse pašnike prodali, kaj ž njimi, ki so planinske pašnike prodali? Gotovo vem, da ne bodo

imeli njih otroci ne pašnikov, ne denarja, ker kmet ne zna z denarjem tako gospodariti kakor denarni izvedenci. To nam priča skušnja.

Slišati sem moral iz več ust besede: „Born je pač velika dobrota za okraj, ker ljudje, ki so mu prodali, so večinoma zadolženi in poplačali so dolgove; da imajo pri njem mnogi zaslužek; da je zelo doberdelen in usmiljen; da bode zopet divjačino zaredil itd.“

Za Boga! Skoro je škoda papirja za take čenčarije. Če tudi Born dobro plačuje, kar se pa ne vjema s tem, da mnogi kmetje že sedaj obžalujejo, ker so mu prodali, vendar zemlja ni kmalu preplačana. In če bomo na tak način dolgove plačevali, potem pa z Bogom lepa slovenska zemlja! In kak je zaslužek? Res je menda Born precej drago hotel delavce plačati, toda Mallner je rekel, da jih za 80 kr. do 1 gl. lahko dobi, kolikor jih hoče. In sedaj pa delajo delavci berlinskemu milijonarju po nižji ceni, kakor vsakemu najubornejšemu kmetu.

Kolikor kmetij žid pokupi, za toliko rodbin se zmanjša slovenski rod, ker narod brez zemlje je uničen. Namesto nekaj trdnih, da smem trditi v gmotnem in moralnem oziru najboljših kmetov na Kranjskem, stopa Bornovo — veleposestvo, katero mora še maloštevilne zveste uničiti.

Prosil je že tudi, da bi postal veleposestnik, toda za enkrat se mu je baje odreklo. Občini sv. Katarina in sv. Ana ga tudi niste hoteli sprejeti za svojega občana. Da bi se mu le vedno krepko ustavljali, kajti brez zagotovila, da ga bodo v to ali ono občino vsprejeli, tudi ne more domovinske pravice dobiti!

Ali je potreba Nemcem še „Südmarke“? Čemu? Par Bornov in namen je čez in čez dosežen. Bodimo prepričani, da ima ta pojav globlje korenine,

ki posegajo z gospodarskega na strogo politično polje in zato treba največje pozornosti.

Rovte postajajo židovski ostrog. Za Bornom prihajajo drugi in ti, kranjski sin, postajaš že najemnik, suženj na lastni zemlji. Dosti bolje se ti sedaj ne godi v kljub vsem liberalnim postavam, dani ti svobodi, kot ob času turških vojsk in tlake; a sedaj te čakajo še hujši časi.

Bojim se, da se bodo tudi po Gorenjskem začeli kmalu razlegati sedaj še neznani žalostni kliki: „V Ameriko, v Ameriko! ker tu nam ni moči več izhajati in živeti, kajti tu postajamo sužnji.“

Kdo bode bolj tega kriv, ali kmet sam ali izobraženi Slovenci? Kmet sam, dasi že precej prebujen, da se zapeljuje od sladkih besedij. Škoda, da se ni nihče popred že našel, kateri je imel priliko te homatije od prvega začetka opazovati. Tak opazovalec bi bil vso stvar precej v javnost spravil in tako bi se bil narod precej podučil, v kako pogubo ga tira prodajanje zemlje.

Nekaj jih je, ki imajo zdrave nazore de rebus Bornicis, pa imajo bolj zavezane roke; ti so zelo težko čakali, kdaj pride kdo, da malo dregne v sršenovo gnjezdo in spravi vso stvar čez meje tržiškega okraja.

In vas, vse rojake, ki imate še srce za narod, ki ste še pripravljeni kaj žrtvovati za svoj narod, resno opominjam: „Duobus certantibus tertius gaudet.“ Združimo se in obrnimo svoje meče proti tako nevarnim pojavom.

Posamezniki ne opravimo nič, ker premočen in prenevaren je nasprotnik. Združimo se torej proti njemu, ki je toliko naših bratov že uničil, in skrbimo, da se ne bode mogel več širiti tudi dalje po ravnini.

LISTEK.

Črtice iz somatologije.

XII. Srce.

(Konec.)

Kakošno je srce? — Najbolj slovi zlato srce, ki pa v sedanjih „materijalističnih“ časih tudi ne velja Bog več kaj. N. pr. „Naša Reza ima zlato srce.“ — „A drugega nič? — Bóre deklet!“ — Dobi se pa tudi jekleno ali celo kamenito, toda je v slabem imenu, ker se ne dá omehčati — ne s solzami, ne s prošnjami. Sicer je pa ali veselo, žalostno, otožno, dobro ali sprijeno — in tak je po navadi tudi človek sam. Najbolj zadovoljno in veselo je, — kakor vsaka stvar — če ima mir. Nekatero srce je sicer mehko in občutljivo, a „komandirati“ se pa ne dá. N. pr. „Wenn ich ‚Stillgestanden‘ kommandirt habe, dann muss Alles stille stehen — selbst Euer Verstand, ... nur das Herz darf sich bewegen, dem gegenüber selbst 'n Feldwebel machtlos dasteht!“

Srce ni suho in tudi na suhem ne prebiva, vendar pa se lahko „vname“ ali „vžge“ in potem gori s plamenom ali je pa le „vneto“. Da se pogasi, priporočajo vino, n. pr.:

„Zgodaj vsak naj pazi, da si
Dobro vtisne to v glavo:
Gori srce z vinom gasi,
Gori hiša, pa z vodó.“

Kakor se ura lahko potare, tako tudi srce, kar v sleharni, ki je bil že kedaj dobro okregan ali užaljen (bil je potrtega srca). Prešeren tudi za take srca priporoča vino.

Kdo vtopi

Vse skrbí,

V potrjih sreih up budi.

Pri nekaterem človeku je srce tudi „zaraščeno“ ali „zarjavelo“. Kot zdravilo za tako so včasih priporočali bolečine, kar pa tudi ni posve zanesljivo:

„Weiss nicht ob die Schmerzen
Läutern stets die Herzen;
Frisst der Rost am Messer,
Wird es auch nicht besser.“

Kedor ima lahko srce, živi zadovoljno in veselo, čeprav mu „drobiž“ ne teži mošnjčka:

„Geld schützt nicht vor jedem Weh“,
Staatspapiere nicht vor Schmerz;
Besser ist ein leichtes Herz,
Als ein schweres Portemonnaie!“

Najvišja stopnja zadovoljnosti je menda takrat, kader človeku „pečeni piščanci“ v usta leté. Vendar pa je baje nekateri človek že tako čudne nature, da je tudi takrat nevoljen, zato, ker ni nič salate zraven.

Ljudje, ki so dobrega srca, so tudi pohlevne in potrpežljive nature. V tem oziru slovimo zlasti Slovenci, kar menda dobro vedó tudi „pri zeleni mizi“, — ker nam tako po malem kruh režejo!

Srce ima dva posebna sovražnika, ki je objedata in glojeta: zavist in sovraštvo. Ko bi to dvoje

hotelo goreti, pravijo kovači, da bi bilo oglje na pol ceneje.

V srcu stanuje tudi vest (Gewissen = Furcht vor dem Ungewissen), ki opazuje naše vedenje, daje dobro svete in nam tudi spričevalo deli po zasluženju. Dokler čuje, se oglašá, hvali ali očita. Kedor se pa zanjo nič ne zmeni, mu tudi zaspi. Zbudi se pa, če ne prej, vsaj takrat, ko se človek bliža „koneu“. Posebni svojstvi njeni ste: da je lahka ali pa težka; kedor ima poslednjo, ga tudi peče. — Kedor je bil vesel in zadovoljen v mladosti in hoče biti tudi na stare dni, naj varje zobe in vest!

K srčni zadovoljnosti se šteje tudi sreča, ki nam tudi v nesreči „prav pride“. Prebiva pa, kakor trdi pokojni I. Virk, ravno v sredi srca. Ker niso vsi ljudje zadovoljni, kaže, da nima v sleharnem srcu prostora. Ima pa ravno isto posebnost, kakor duša, da se namreč le čuti, ne vidi pa ne. Vendar jo pa lahko uživa, — kedor jo ima! Sestoji iz več rečij, kakor pravi pesem:

„Herz gesund, der Kopf stets klar —
Niemand's Sklave, Niemand's Narr,
Unverzagtheit in Gefahr —
Das zusamm' ist Glück, — doch rar.“

ali pa:

„Ein leicht Geschick,
Ein leichtes Herz,
Ein leichter Schmerz,
Ein leichtes Brod,
Ein leichter Tod.“

Mislim, da ima žid preveč, ko ima v svojej oblasti kraj, kjer stojé v kamen vdolbene Prešernove besede:

„Dežela kranjska nima lepša kraja
Kot je okoli ta, podoba raja.“

Mislim, da je dovolj, če je njegovih na tisoče oralov gorenjskih planin, kojih izgube za slovensko zemljo ne morem dovolj obžalovati, katerih izguba nam je bolj nenadomestljiva kakor Bled.

Ne bodo naj moje besede glas vpijočega v puščavi. Na delo, da se vsaj še nekaj reši!

Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi,
A delo in trud naj Bog blagoslovi!

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. septembra.

Ulični naptsti v Pragi. Mej one tri vspehe, s katerimi se je ponašal Mladoček Spindler pred svojimi volilci, spada tudi ta, da so odrinili Staročehe skoro popolnoma iz političnega življenja. Vsaj so se pa Mladočehi za ta vspeli tudi zares trudili. Nikdar niso pokazali toliko odločnosti proti Nemeem, kakor pa proti Staročehom. Vsako sredstvo je bilo jim dobro v ta namen. Tudi ulične napise so spravili na dnevni red, ker so mislili s tem Staročehe spraviti v zadrego. Ko bi Staročehi ne bili hoteli glasovati za odpravo dvojezičnih napisov, bi jih bili na vso moč črnili pri narodu. Sedaj, ko so Staročehi se tudi izrekli za češke napise in je vlada ta sklep razveljavila, pa silijo, da se v zvezi prepovedi nadaljuje z vpeljavanjem samo čeških napisov. Za to sta se posebno potegovala Neubert in Črnohorsky v mestnem svetu. Njiju namene so Staročehi dobro poznali in podžupan je v zadnji seji jima v obraz povedal, da Mladočehom ni dosti na čeških napisih. Radi bi le pritirali do tega, da bi bil razpuščen mestni zbor, v katerem imajo Staročehi večino. Stvar sama na sebi ni tako nujna, lahko se počaka, da odločijo višje instance. Mestni svet je tudi sklenil pritožiti se proti namestniški odločbi, ob enem pa tudi sklenil, da počaka z vpeljavanjem samo čeških napisov, dokler višje instance ne odločijo. Mladočehski listi seveda zaradi tega napadajo češki mestni zbor.

Nadžkof Hryniewiecky, katerega je ruska vlada zaradi njegove odločnosti iztirala vzešši mu vilensko nadškofijo, je dobil avstrijsko državljanstvo. Učni minister baron Gauč ga je pa na podlagi prezentacijske pravice imenoval za rimskokatoliškega župnika v Turhovu v Galiciji.

Okrajni šolski nadzorniki. Po vsej Avstriji se imenujejo okrajni šolski nadzorniki na šest let, le na Koroškem je pa proti jasnim določbam šolskega zakona prišlo v navado, da se šol. nadzornikom kar pusti dalje opravljati svoje posle. Nekateri šolski nadzorniki poslujejo, odkar je novi šolski zakon stopil v veljavo. Vlade so bile z njimi zadovoljne, ker so nemški liberalci. Zadnji čas so se pa liberalci jeli bati, da se tudi v tem oziru kaj

premeni, kajti konservativci bi utegnili zahtevati, da se tudi za Koroško izvršuje zakon.

40 katoliški shod se je sešel dne 28. t. m. v Würzburgu na Bavarskem. Zbrali so se zastopniki vseh stanov, tudi več stanov visokega plemstva. Prvi dan je zborovalec pozdravil predsednik krajnega odbora odvetnik dr. Thaler. Izrazil je veselje, da se katoliški shod snide v Würzburgu, kar kaže, da so Würzburžani dobri kristjanje. Minolo je štirideset let, kar so se začeli katoliški shodi. Sprva so bili neznatni, ali poslati so svetovni dogodek. Njim se je zahvaliti, da so katoličanje zmagali v kulturnem boju. Govornik je omenjal socialnega vprašanja, ki se bode dalo rešiti le na krščanski podlagi in s katerim se bode tudi pečal katoliški shod. Nadalje je omenil, kako se vse spreminja, le načela katoliške cerkve ostanejo. Končno je naznanil, da je Sv. Oče katoliškemu shodu poslal svoj blagoslov. Predsednikom shodu je bil voljen grof Galen, podpredsednikom baron Makso Soden in vseučilišni profesor Henner. Tajniki so voljeni odvetnik Antoni, zasebnik Heder-Bachmann, princ Alojzij Lichtenstein, in vseučilišni profesor Göpfert. Predsednikom sekcije za rimsko vprašanje je bil voljen major pl. Rochow, sekciji za misijone in dobrotelost dr. Pilser, sekciji za krščansko umetnost profesor dr. Anton Weber, sekciji za tisk in znanost prelat dr. Hülshamp, sekciji za šole dr. Nirschl in sekciji za društva grof Konrad pl. Preysing. Zbor je brzojavno izrekel udanost sv. Očetu. Popoldne je bila potem slovesna seja, pri kateri je milostljivi škof würzburški nagovoril shod, potem so pa govorili dekan dr. Hammer in vseučilišni profesor Schell o šoli, prof. dr. Albert Kuhn o krščanski umetnosti in profesor dr. Schädler o redovnem vprašanju.

Andrieux, kateri je toliko se trudil v francoski zbornici poslancev, da se razkrijejo podkupljenja poslancev v panamski aferi, je menda spoznal, da pri ožjih volitvah tudi ne zmaga in je zatorej umaknil svojo kandidaturo. V svoji izjavi volilcem pravi, da se umakne iz političnega življenja, ko se je celo leto trudil, da bi vodstvo državnih poslov spravil v poštenejše roke in sedaj vidi zmago tistih, kateri so vredni vsega zaničevanja. Želel je odpraviti umazanosti, ali njegove moči so preslabe in so jih spravile le bolj na površje. Ko se je posrečilo, da so sleparje v panamski aferi osvobodili, odstranili vsaka dokazila, tudi ni mogoče nadaljevati boja. — Andrieux je pač nekoliko sam kriv, da je tako prišlo. Vsa njegova borba proti panamskim sleparjem je nekoliko kazala, da on ima pri tem kake svoje koristi. Tudi to mu je škodovalo, da je mnogo stvari omenil, ali ko jih je bilo treba popolnoma razkriti, se je pa umaknil. Zaradi tega so ga pa mnogi imeli za obrekovalec, drugi so pa celo mislili, da je tudi sam nekoliko udeležen v tej stvari in se zatorej ne upa z resnico na dan.

Francoski in tuji delavci. Gibanje proti tujim delavcem na Francoskem se še ni poglelo. V Nancyju so predvčeraj francoski delavci spodili ita-

lijanske delavce od dela. Italijani videči veliko nevoljo proti njim zapuščajo Nancy. Tovarnarji so v zadregi. Mnogo francoskih delavcev štrajka in pravi, da poprej ne začnejo dela, da se odstranijo vsi tuji delavci. Seveda mej tovarnarji to vzbuja strah. Mnogi že slutijo, da francoski delavci morda zaradi tega skušajo odpraviti vse Italijane iz dežele, da potem začno kak velik štrajk, da je torej vse to gibanje nekako dogovorjeno. Po časopisih se je že zadnji čas pisalo o splošnem štrajku, ako se nova zbornica resno ne loti socialnih reform. Do sedaj mnogi štrajki na Francoskem baš zaradi tujih delavcev niso imeli vspeha. Nova zbornica bode najbrž imela težavno delo s socialnimi reformami. Mnogi poslanci, ki so pri volitvah mnogo govorili o socialni reformi, še prav pomislili niso, kaj da obetajo.

Nezadovoljnost na Španjskem. Predvčeraj je telegram poročal o nezadovoljnosti v St. Sebastianu. Podobna nezadovoljnost vlada tudi drugod. Mnogo so povod tej nezadovoljnosti nove reforme, s katerimi se je hotelo kaj prištediti. Po teh reformah bi 2000 uradnikov zgubilo svoj kruh, kar bi seveda bila zanje in njih rodbine velika krivica. Spreosnovo vojske se je hotelo odpraviti sedanjih štirinajst kapitanatov in uvesti 7 kornih poveljništev. S tem bi sedem mest izgubila višja vojaška poveljništva, kar zanje pomenja veliko izgubo in so zaradi tega seveda jako nezadovoljna. Sama na sebi bi pa omenjena vojaška reforma bila umestna, ker ima Španija preveč generalov. Zaradi nezadovoljnosti z reformami je Sagasta predlagal kraljici, da se njih izvajanje ustavi. Poleg tega se pa republikanci močno gibljejo v Kastiliji, Aragoniji in Valenciji. V nekaterih krajih zahtevajo stare svobodščine. Pri nemirih v St. Sebastianu se je tudi slišal krik po starih svobodščinah. V Galiciji, kjer že vlada portugalski jezik, hrepene po združenju s Portugalskim. Karlisti tudi rok ne drže križem in na Kubi se pa pripravljajo vstaja za samostojnost. Skrbi za vlado dovolj!

Družbe sv. Cirila in Metoda

redna VIII. velika skupščina dne 26. julija 1893
v Sežani na Krasu.

XVIII.

IX. Dozdanjemu duševnemu delu sledilo je primerno vedrilo. Za skupni obed so bile dolge mize pripravljene na istem vrtu pod senčnatimi brajdami, da smo se spominjali i primorskega slavea resničnih besed:

Pod trto bivam zdaj

V deželi rajskomili.

Tako številne družbe pač še niso sprejele v svojo senco te zelene trte. Od jedne strani zre na goste podoba cesarjeva, od druge Vodnikova. Točna postrežba, ubrani glasovi Postojnske godbe, navdušene domače pesni sežanskega mešanega zbora in ljubljanskega kvarteta so zadovoljili udeležence, da so se — akopram zbrani od vseh vetrov — čutili tako domače — res kot bratje in sestre. Prvomestnik T. Zupan spregovori naslednjo zdravico:

Častita družba!

„Viribus unitis — združeno močjo!“ — V srce sega podoba matere iz ljudstva, ko uči dvigati svojo deco roké do vseusmiljenega Vladarja v nebo. Združeno močjo kličejo mati in deca nad sé Božjega blagoslova. Združeni prošnji ne bodo odrekla uslišanja nebesa: „Zakaj, kjer sta dva ali kjer so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi“ (Mat. 18, 20.) uči sv. beseda. Mogočen je vtis, ko se zberejo učenjaki v moder zbor tehtat onih nebeških močij, ki so v stanu pretresti svetovni drób. Česar bi eden modrecev ne bil, to bo pač proučil ta sijajni zbor móž kraljevega duha — „viribus unitis“. Častiti! ko vidimo, da sveta vera isto tako, kot življenje v svetu slavi načelo „viribus unitis — zjedinjenimi močmi“, nam je pač jasno: zakaj, da se klanja temu večnemu pravilu najvišji naš gospodar, mogočne Avstrije vladar. Častiti! ali ne bode Avstrije nájsijajnejši izglednik bodril tudi nas, da še mi v svojih plemenitih družbinah nazorih zjedinimo moči? — Velečastilemu uzórniku združenih močij toraj, onemu, ki ga bo povestnica prištevata največjim vladarjem, kar jih je bilo; onemu, ki ga bo zgodovina pripisala najblažim srcem, kar jih je bilo; njemu, čegar slavnemu imenu Fran Josip bo do konca človeških zgodeb usporejena stala tudi deviza „viribus unitis — združeno močjo“

Ce nimamo za svoje misli prostora v glavi, imamo je lahko tudi v srcu. Gospodska ne terja od njih do sedaj še nobenega „svzlaka“, marveč so še vedno „zollfrei“. Morda zato, ker so — večinoma „Muster ohne Wert“. Kar je „srčno“, ima veliko večjo veljavo, torej tudi želje. N. pr.: „Moja srčna želja je, da bi si še enkrat z vratu odvalil kamen, ki mi že toliko časa na srcu (!) leži“. Ali pa: „Edino srčno željo še imam: da bi se mi vse želje izpolnile!“ Neki rimski cesar pa je imel baje le to željo, da bi vsi ljudje imeli le en vrat, da bi mogel z enim mahljem vsem glavo odsekati. Oj želj razločuje se poželenje, ki je pa najraje „húdo“. O njem pravijo, da pride v srce kot popotnik, ostane v njem kot gost, poslednjič pa postane gospodar čez-enj.

Kakor med jeziki najbolj slovi „materni jezik“ (t. j. če nima pri hiši oče nič govoriti), tako je tudi najbolj sloveče „materno srce“. Sploh pa žensko srce svojo obliko pogostoma menjava. Najprej je „monarhija“, potem „aristokracija“, potlej „republika“ in na zadnje „hierarhija“. V srce in v denarnico svojega moža vidi nekatera žena tudi z zaprtimi očmi.

Neko svojstvo sreč je tudi „simpatija“, t. j. neka skrivna pogodba, ki jo sklenete dve sreci ne da bi o tem glava kaj vedela. Tej nasprotna je „antipatija“, t. j. neko posebno dopadajenje, kakoršno ima n. pr. „Slov. Narod“ nad „Slovincem“.

Iz polnega sreč imelo bi prihajati tudi prilizovanje ali lizunstvo, a pride navadno iz praznega želodca. Je pa kljubu svojemu slabemu slovesu danes skorej potrebno:

Es ist jetzt der Welt Sitt':

Wer nicht schmeichelt, den liebt man nit!“

Kedor je imel pri rojstvu srečo, da so ga „rojenice“ peljale na Parnas ter ga v Hipokreni napojile s „pevsko umnostjo“, takemu tekó iz sreč tudi pesni. Pri nekaterih pesnikih je srce prava siróta, ker mora (po njihovem mnenju) prenašati svoje in vsega sveta gorjé. Če je na tem kaj resnice, potem je moje srce prav iz dná hvaležno Stvarniku, da ni vanj napeljal „pevske žile“. Ker sva že sedaj z mesecem posebna prijatelja, bil bi me že čisto náse potegnil, ali pa smejé se na drugo stran obrnil svoj obraz, če bi mu moral — po izgledu takih pesnikov vsako noč potoževati to ljubo „Gorjé“! — Sicer pa: Kaj pomaga pevska žila, če je pa srce „prozaično“!

Ker je srce na gorkem, ne more prehladiti se, vendar pa vsled posebnih uzrokov lahko „otrpne“ ali „poči“ in potem — „Z Bogom“ — aleopati in homeopati!

Srce je nekako „človek v malem“ (en miniatür), torej bi se dalo o njem še marsikaj ziniti; pa naj zadostuje ta malenkost. „Wenig, aber vom Herzen“!

Ljubljene Avstrije vzočenemu vladarju Fran Josipu „viribus unitis — z našim združenim vsklikom“ trikratna slava!

Gosti vstanejo že mej govorom ter z živahnimi, navdušenimi slavaklaci na cesarja priglašujejo napitnici. Godba igra cesarsko pesem, katero mnogi pojó.

Mnogi drugi skupščinarji so še napivali, kakor je pri takih prilikah običajno. Vsi nagovori so bili sprejeti z burnim odobravanjem, vsi so povdarjali složno delovanje v blaginjo milega naroda.

Omenjati je še, da je komaj desetletna učenka sirota Franica Šelovin prav spodbudno deklamovala divno Gregorčičevo pesen: „Blagovestnikoma“. Gospica Mici Mahorčičeva pa je poleg tega, da je v imenu Sežanske ženske podružnice izročila sto goldinarjev pokroviteljine, mej skupčinskimi gosti zdaj nabrala za družbo 145 gld. — Zastopnice Št. jakobsko-trnovske ženske podružnice iz Ljubljane pa so pri tej priliki tudi izročile za prodane trobojne trakove 2792 gld. —

Dnevne novice.

V Ljubljani, 1. septembra.

(Duhovniške spremembe v ljubljanski škofiji.) C. gosp. France Rihar, kapelan v Železnikih, je prezentovan za župnijo Mekine. — Premesčen je č. g. Ivan Debelak, kapelan v Št. Lovrencu ob Temenici, začasno za farnega upravitelja v Žalino. — Na novo je nameščen č. g. Ivan Meršolj, semeniški duhovnik v Ljubljani, za kapelana v Horjulu.

(Dolenjski železnici.) Ker so na ljubljansko-kočevski progi železniška poslopja in stavbe dodelana, ter sta uporaba in prebivanje v njih oblastno dovoljena, so nekatere teh poslopij po železničnem osobju že zasedena. — Pred dolenjskim kolodvorom „pod zelenim hribom“ so glavna dela večinoma dovršena, le prednji (peti) tir se sedaj še polaga. Posipanje ni še do cela dovršeno, sicer pa — z malo izjemo, vse za otvoritev pripravljeno. — Prihodnje dni postavili se bodo še nekateri svarilni napisi ob potih čez progo, kjer ne bo pregraj. Na tej kot novomeški progi so domači delavci zdaj večinoma že „zginili“, nje pa nadomeščajo — „arestanti“ (kaznjenci) od vseh — vetrov. Je res veselo in tolažljivo gledati, kako so ga in ga dobivajo še domači ljudje kruh pri — dolenjski železnici! Bog daj, da bi ta železnica že pričela „funkcionirati“, da bi vsaj potem dolenjski svet deležen bil njenih „dobrot“, dozdej — jih še ni bil!

(Več luči!) Kdor pogleda zvečer nekaterih naših pred mestnih ulic — petroljsko „razsvetljavo“, mora se vendar vprašati: zakaj so „možje z magistrata“ obsodili baš nas predmestne prebivalce v tako novodobno temo, ko se vendar stekata naš — davek in denar v eno in isto mestno blagajnico! . . .

(Katoliška družba) ima prihodnji torek (dne 5. septembra 1893) na Rožniku sveto mašo za družtenike zjutraj ob 1/6. uri z navadnim darovanjem za uboge iz Vincencijeve družbe.

(Zlobnost.) Neznani zlikovci jeli so zadnji čas brisati v okolici ljubljanski ob potih znamenja po „Slovenskem planinskem društvu“ pobarvanih dreves. Bilo bi pač umestno, ko bi se temu početju prišlo na primeren način v okom.

(Volitev novega poslanca.) Iz Brd: Naši trgi bodo dne 5. septembra volili poslanca. List, ki je do nedavno izhajal v Obizzijevi tiskarni, jako priporočuje grofa Alfreda Coroninija in meni, da bi bila njegova izvolitev res velika sreča. Če res nimamo sposobnejšega moža, nego je gospod grof, potem smo pomilovanja vredni. Takšni reveži pa še nismo. Imamo zaslužnih mož, ki so vredni našega spoštovanja in zaupanja. Domače zaslužne može prezirati in voliti moža, katerega je kljubovanje preustrojilo v „Gefälligkeitsslaven“, kakor ga „Tagespost“ imenuje, ali je to lepo in hvaležno?! Odkritosrečno povem, da ne vem, kdaj si je gosp. grof stekel za nas Slovence na Goriškem toliko zaslug, kakor mu jih prilastuje list nekdanje Obizzijeve tiskarne. Prav hvaležen bi bil vsakemu, ki bi se potrudil, vsaj deloma njegove zasluge popisati. Da, celó g. Jonko-ta hvali nekdanji dopisnik „Edinosti“, ker je obljubil, da popelje vse bovške volilce v Tolmin! Na svetu stalna je samo — sprememba.

(Od Sv. Jošta.) Gosp. župniku v slovo. Tužno novico imam danes poročati; zapustili nas bodo naš prečastiti g. župnik A. Hočevár, ker so dobili večjo duhovnijo na Brezovici; neumorno delovali so pri nas 19 let v naš dušni in telesni

blagor. Njihove zasluge bodo vedno ostale v spominu Št. Joščanom. Ker mi revni hribovci gospoda župnika za vse to ne moremo nagraditi, jim voščimo naj jih ljubi bog ohrani še mnogo let delavnega in zadovoljnega, prav do skrajne meje človeškega življenja. — Prihodnjemu dušnemu vodniku pa kličemo: le z veseljem pridite k nam, imeli boste sicer težko hribovsko faro, toda vdano verno ljudstvo, ki ve ceniti zasluge svojih dušnih voditeljev. „Faran.“

(Duhovne vaje.) Od 28. avgusta do 1. sept. so bile v goriški bogoslovnici duhovne vaje. Vdeležilo se jih je 70 duhovnikov.

(Jutrnji posebni vlak na sv. Višarje) ne bode odpeljal, ker je radi preteče kolere oblastveno prepovedan. Prepoved došla je še le danes, torej se ni mogla preje objaviti.

(Umrli je) v frančiškanskem samostanu v Kamniku dne 30. avg. samostanski brat Matija Sterle za mrtvoudom.

(Ogenj.) Iz ljubljanske okolice: Ravno tisto noč od 29. do 30. t. m., ko so še do mraka v Sadinjavasi sošterske fare štirji posestniki pogoreli, je začel goreti na Orlem ob 1/1. uri na samoti stoječi kozolec. Pogorelo je poldrugi štant ovsa, drugo so oteli. Najbrž je oba ta požara povzročila jedna in ista hudobna roka. To je zopet opomin, kako potrebno je paziti na sumljive postopače!

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca avgusta t. l. vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 412 strank 161.524 gld. 9 kr., vzdignilo pa 396 strank 134.551 gld. 45 kr.

(Nesreča.) Danes ob 1/7. uri zjutraj je podsulo 47letnega delavca Rudolfa Mandiča, ko je kopal rov pri ljubljanski klavnici.

(Nesreča.) Dne 29. avgusta splašil se je vrh Brd blizu Borjača konj barona Tacco iz Šturjana. V vozu sta bila gospod baron in gospa baroninja Tacco. Oba zvrnila sta se iz voza; g. baron se je bajé zelo pobil okoli glave, gospej baroninji pa se ni nič hudega zgodilo. Konj je dirjal s praznim vovom celó do pevskega pokopališča.

(Mestni zastop in cesarjev rojstni dan v Trstu.) Vladni listi, ki bi radi nekako prikrili blamažo pri zadnjih volitvah, so z velikim veseljem poročali, da je pri slovesni maši v cerkvi sv. Justa v Trstu bil zastopan tudi mestni zbor. Tak mestni zbor, ki pošlje svoje zastopnike ob taki priliki v cerkev, pač ne more biti tako protiavtstrijsk, bi kdo sklepal. V resnici je pa stvar bila malo drugačna. Pri maši bil je župan, štirje konservativni odborniki in dva slovenska odbornika iz okolice. Od sedanje večine v mestnem zboru pa ne bi bil našel nikogar, ako bi ga bil iskal tudi z Dijogenevo svetilnico. Dolžnost vladnih listov bi bila pač, da bi povedali vso resnico.

(Porotno sodišče) je dne 30. avgusta posestnika Lovrenca Hacin s Trate pri Velesovem obsodilo radi hudodelstva uboja na 7 let težke ječe, poostrene z postom vsak mesec. — Marijo Marn, bajtarjevo ženo, na Sapem pri Ljubljani obtoženo radi uboja, so porotniki oprostili. — Dne 31. avgusta je bil Franc Jamšek radi uboja obsojen na 6 let težke ječe s postom vsak mesec. — Pri drugi obravnavi so bili zatoženi: Janez Brenčič, kajžar v Smrečji šte. 45, Neža Brenčič, kajžarca v Smrečju šte. 45, Janez Košir, kajžar z Lavrove šte. 4, Martin Pavlin, pastir z Lavrove šte. 4 zaradi hudodelstva ponarejenega kovanega denarja in sicer so bili obsojeni Brenčič Janez na 2 leti težke ječe, Košir Janez na 8 mesecev težke ječe s postom vsak mesec. Neža Brenčič in Martin Pavlin sta bila obtožbe oproščena.

(Iz Kojskega.) V kratkem bo v šmartinski-kojsčanski župniji volitev novega starešinstva in župana. Do zdaj je še vse tiho in mirno; soditi se ne more, ali ostane županski stol na starem mestu ali se bo prenesel drugam. — Deželni odbor je v drugič zavrnil prošnjo Kojsčanov za ločitev od šmartinske in pridruženje k šturjanski župniji. Kojsčani naj bodo za to deželnemu odboru hvaležni. Če ne more drugače biti, bolje je, da ostane kakor je.

(Ples.) Iz Brd: V Dolenjem Cerovem bil je nedavno ples, pri katerem ni izostalo navadno pretepenje. Sramotno je, ča se spopadejo vročekrvni mladeniči, kaj pa še le tu, ko so se možje in očetje udeleževali pretepanja? Kaj bodo otroci tacih očetov, ko odrastejo, delali?

(Prišli so) včeraj dolgo iskanega ponarejalca denarja Mihaela Uraniča v Ihanu.

(Ogenj.) Dne 27. avgusta je pogorel hlev Antonu Plumbergerju v Senušah, krškega okraja. Škode je 500 gld.

(Kmetijsko predavanje.) Poroča se nam: V Kojskem je zborovalo „Vinarsko društvo za Brdo“ dne 27. avgusta popoldne. Pri tej priliki govoril je potovalni učitelj g. Cotč o trtni uši in o zboljanju briških vin. Od vseh strani Brd prišli so kmetje in poslušali so z pazljivostjo zanimivo predavanje.

(Požar.) Dne 21. m. m. je gorelo v Budanjah. Pogorel je posestniku Matiji Krošnji hlev in polovica hiše. Pogorelec je bil zavarovan.

(Povodenj) je dne 5. avgusta po srednjem Štajerskem naredila silno veliko škodo. Samo občina Hitzendorf ima škode nad 113.000 gld.

(Z Reke.) Prve dni septembra bode tukaj zopet slovesnost, tekmovalje s čolnari ali regata. Tekmeci pridejo iz Trsta, Pulja in iz družih mest. Na molu „Zichy“ bode oder za gledalce. Listi za vhod se že prodavajo v prodajalnici gosp. Miazzi-ja po 1 gld. Določene nagrade so sledeče: srebern vrč, izdelan v starem ogerskem slogu. To je dar države. Guvernerov premij: statuva iz bronza, predstavljajoč „Gluco“. Dar našega municipija: delo iz bronza, predstavljajoč morsko bogastvo. Premij naših gospa: delo iz pozlačenega bronza, predstavljajoč mornarski triumf. Nagrada tekmovalnega društva: vrč iz fine kovine. Vsi ti premiji se morejo videti „in via Governo“ pri g. Mauchioro. Istega dne pridejo k nam rimski planinovi (okolu 100 oseb). Pred kakim letom so bili naši laški alpinisti v Rimu. Letos jim bodo rimski vrnili obisk. Naši listi pišejo že cele tedne o teh svojih rimskih bratcih, kakor da bi imel priti v Reko sam kralj Humbert, za katerega gorijo reški Lahi. Kaj je pa namen temu mejsebojnemu obiskovanju? Nič drugega, nego ojačiti v našem cesarstvu iredentovske tendencije. Da je temu tako, nam priča tudi to, da bodo naši Lahončki svojim došlim bratom iz Rima precej prvo noč predstavljali v gledišču „L'entrata delle truppe italiane a Roma“ (Vhod laške armade v Rim). Mej to predstavo se bodo gotovo vtopili v one čase, ko bodo laške vojne drle v Trst, Gorico in Reko. Sploh slišijo naši Lahi kaj radi o onem rimskem dogodku od 20. septembra 1870. leta. Že večkrat so to poslušali v našem gledišču in vselej silno burno ploskali. Vsak razsoden Avstrijan vidi v tem protiavtstrijsko mišljenje in to ostro obsoja. No, v Cisljtaniji se ne bi smelo kaj takega predstavljati, a pri nas se sme. Mažari Lahom vse dovoljujejo, dokler jih rabijo v uničevanje Slovanov. Mažari proslavljajo starega prekucuha v Turinu; to so posebno storili 25. t. m. na njegov imendan. Lahi se smejo povsod navduševati za blaženo Italijo, a slovanski narodi in Rumuni ogerske krone ne smejo slaviti svojih mož. Ako priredé kako slavnost, jih razpodé. Mi smo te misli, da bodo Mažari tudi Lahom stopili na prste, kedar jedenkrat potlačijo Slovanstvo v Primorju in se dobro utrdé. Zdej pa potrebujejo Lahov. Z njih močjo tlačijo nas, kakor hočejo v Dalmaciji tlačiti Lahi s pomočjo Srbov hrvatski živelj. Za časa reškega izleta v Debrecin in sedaj o pričakovanju rimskih planincev v naše mesto smo zagledali v polni luči liberalizma nedoslednost. Takrat so hiteli naši Lahi v Tisino gnjezdo. Tam so se navduševali za Mažarijo. Župan je zagotavljal, da ni v Reki iredentovcev. A sedaj so vsi po koncu, ko pridejo k njim iredentovci iz Rima. Kdo ne vidi tukaj nedoslednosti gnjusnega lažiliberizma? Večina naših gledaliških predstav je napojena z iredentovskim duhom. In te predstave najbolj ugajajo našim Lahom. Na jedni strani so Mažari, na drugi strani Humbertovci, a Avstrijani nikjer. Tega ne bi smeli prezirati varuhi Avstrije.

(Svetovna razstava v Čikagu.) Pred par meseci so se Čikažani bali, da jim bode razstava prinesla veliko zgubo. Ta strah je sedaj prešel. Število obiskovalcev narašča od dne do dne in že sedaj presega obisk največjih svetovnih razstav. Nekateri dneve obišče razstavo nad 200.000 ljudi.

(Izseljevanje v Ameriko pojema.) V zadnjih dvanaestih mesecih, končanih dne 30. junija t. l. je prišlo v Ameriko 497.936 naseljenecv; v prejšnjem letu v istem času pa 619.320.

(Romanje Hercegovcev in Bošnjakov v Meko.) Letošnjega romanja v Meko udeležilo se je tudi 120 Hercegovcev in Bošnjakov, med njimi pet žensk. Od teh romarjev je umrlo za kolero 57 moških in 2 ženski. Med temi turškimi romarji so se nabajali mnogi dostojanstveniki in odličnjaki v Hercegovini in Bosni, premožni posestniki in celó dva — rezervna častnika.

(Suša) Na Goriškem pritiska suša, Bog da kmalu obilo prepotrebnega dežja.

(Sveta maša na Montblanku.) Due 9. t. m. sklenilo je 7 hribolazcev, priplezati na vrhunec gore Montblank. Bili so to: vikar iz Pré Saint Didier Rev., Iv. Bonin, vikar iz Cogue, vikar iz Courmayeur, člen planinskega društva „Origon“ in trije vodniki. Duhovnik Bonin bil je poverjen od sv. očeta, da sme služiti sveto mašo na najvišjem vrhu Montblanka in v to svrhu je prinesel seboj od turinskega nadškofa blagoslovljeni altarni kamen. V sredo je dospela družba do planinske kočice, kjer je prenočila; v četrtek so dospeli do druge, 4300 metrov nad morjem visoko. V petek zjutraj odrinejo do vrha Montblanka. Pot je bila težavna, ker je bilo neugodno vreme. Gosta megla obdajala je vrh. Dva hribolazca morala sta ostati v koči; vikarij Bonin in petero sodrugov dospelo je ob 9. uri dopoldne na najvišji vrh gore (4807 metrov); mraz je bil tak na vrhu, da sta voda in vino za sveto mašo zmrznila. Vodniki so postavili šotor iz snega, v kojem je vikarij iz Pré Saint Didier služil sv. mašo. Veter je bil tako močan, da so vodniki morali držati šator, da se ni podrli. Po božji službi hiteli so hribolazci kar moči hitro nazaj, da so še o pravem času dospeli v Valletovo kočico in od todi doli v Courmayeur.

Društva.

(Društvo tiskarjev, kamnopicsev in kamnotiskarjev) ima dne 2. septembra t. l. ob 8. uri zvečer v Knežjem dvorcu svoj občni zbor z naslednjim vspešnim: 1. Čitanje zapisnika. 2. Polaganje računov. 3. Poročilo preglednikovo. 4. Poročilo o slavnosti 25letnice. 5. Volitev novih odbornikov. 6. Razni predlogi.

Telegrami.

Levov, 1. septembra. Nadvojvoda Albrecht je prišel v manevrski glavni stan Radymno.

Kološ, 31. avgusta. Včeraj se je začela obravnava zaradi brošure „Replik“, v kateri odgovarjajo rumunski dijaki na neko brošuro mažarskih dijakov o razmerah na Ogerkem. Predsednik je konstatoval, da sta prisotna le dva zatoženca, Popovič in Romarul. Tretji zatoženec Brote je še v inozemstvu. Porotniki so krivdo prvega potrdili jednoglasno, drugega z 10 proti 2 glasoma. Sodišče je obsodilo prvega v štiriletno ječo in 500 gld. globe, poslednjega v jednoletno ječo in 200 gld. globe. Oba sta obsojena, da povrneta tudi sodnijske troške. Konfiskovani iztisi omenjene brošure se morajo uničiti. Popoviča so proti kavciji 5000 gld. izpustili, dokler razsodba ne stopi v veljavo. Državni pravdnik je z obsodbo zadovoljen. Obsojenca sta se pritožila.

Budimpešta, 31. avgusta. V šestnajstih komitatih je 139 ljudij zbolelo za koleru, 87 pa umrlo.

Berolin, 1. septembra. Cesar in cesarica sta odpotovala v Coblencz.

Madrid, 1. septembra. Kraljica regentinja je zagotovila ministerskemu svetu svoje zaupanje. Povsod na Španjskem se je zopet napravil red.

Bern, 31. avgusta. Delavska stranka je danes vložila pri zvezni pisarni prošnjo, s 152.090 podpisi, zahtevajoč, da se načelo pravice do dela vsprejme v ustavo. O tej peticiji bode moralo biti ljudsko glasovanje.

London, 31. avgusta. Po došli poročilih je kitajska vlada jako nezadovoljna zaradi vedno večjih zahtev Francozov v Sijamu. Kitajski poslanik v Parizu dobil je odločna navodila.

Poslano*

Gosp. dr. Thomanu plemeniti Montalmar v Kočevju.

Vi gosp. dr. Thoman ste dobili od občine na Travi diplomu častnega občanstva. 7. julija t. l. je „Slovenec“ objavil, da nameravajo slovenski odborniki občinskega sveta na Travi to podelitev častnega občanstva preklicati. Na to mi je prinesel neki človek, kateri mi je rekel, da ste ga Vi poslali, sledeče „poslano“, rekši mi, da me prosite, da ga podpisem ter Vam podpisanega nazaj pošljem. Ker je vlani voljeni župan Jože Kordisch, Vaš prijatelj, pa nagloma bil od županstva na Travi odstavljen, — poslujem zdaj jaz kot županov namestnik.

V podpis dano mi Vaše poslano, slovi sledeče: „Slavnemu uredništvu „Slovenca“ v Ljubljani! Sklicuje se na § 19 tisk. postave z ozirom na dopis „Dodatek“ k popravku gosp. okrajnega glavarja v Kočevju“ v št. 153 z dne 7. julija t. l. prosim za priobčenje sledečega popravka v prvem listu: „Ni res, da jaz kot začasni voditelj občinskega urada na Travi s svojimi slovenskimi somišljeniki protestujem proti svoječasemu imenovanju gosp. pl. Thomana častnim občanom na Travi.“ „Ni res, da katerikoli član občinskega zastopa tega čina ne pripoznava.“ — Res je nasprotno, da se je imenovanje (od nas vseh velečislane gosp. okrajnega glavarja v Kočevju častnim občanom na Travi ne le enoglasno vršilo, temuč da sem jaz sam dotično diplomu kot prvi svetovalec podpisal.“ — „Ni res nadalje, da nam gosp. okrajni glavar v Kočevju usiljuje nemško šolo in nemške propovedi.“ — „Res je marveč, da se je vse v tej zadevi vršilo le na izrecno željo zanimanih strank, in da se sila v tem oziru nikdar ni godila.“

Tega „poslanega“ kot pošten človek ne morem podpisati, ker ni res, kar se v njem kot resnica po meni objaviti hoče. Jaz podpisani tukaj javno potrdim, da je vse resnično, kar je „Slovenec“ pisal z dne 7. julija tega leta št. 153: Res je, da jaz s svojimi slovenskimi somišljeniki protestujem proti svoječasemu imenovanju gosp. pl. Thomana častnim občanom na Travi, ker se je to imenovanje vršilo brez skupnega občinskega odbora, brez vednosti slovenskih odbornikov. Dokaz temu bodi, da smo letos pri občinski seji stroške za diplomu častnega občanstva za gospoda okrajnega glavarja pl. Thomana v znesku 20 gold. prečrtali, ker se je vse brez naše vednosti vršilo. Toraj je tudi res, da mi slovenski odborniki častnega občanstva gospoda pl. Thomana ne pripoznavamo. Ni toraj res, da se je imenovanje gosp. plem. Thomana na Travi soglasno vršilo, ker nam slovenskim odbornikom nič znanega ni o tem činu. Tako tudi ni res, da bi bil jaz kdaj kot prvi občinski svetovalec častno diplomu podpisal, in ako je moj podpis na diplomu častnega občanstva gosp. pl. Thomana, potem mora ta podpis le nepostavnim potom falzиковan biti. — Res je pa tudi, da je gosp. okrajni glavar pl. Thoman sam osebno med kočevskimi somišljeniki po Dragi in Travi in po drugih mešanih vaseh za nemške propovedi podpisov nabiral, ne ozirajoč se pri tem pravilu, kje jih išče. Tudi je res, da je gospod okrajni glavar plem. Thoman na Travi nemško šolo priporočal in posameznim osebam nemško šolo in nemške propovedi obljuboval kot nekako protiuslugo.

Ce ste mi gosp. dr. plem. Thoman gori navedeno „Poslano“ Vi v podpis poslali, ali se je to zgodilo na Vaše povelje, potem imate tu odgovor v javnosti; v privatno dopisovanje se jaz z Vami ne spuščam. Pa brez zamere!

Odličnim štovanjem

I. občinski svetovalec občine Trave:

Anton Poje.

Starikot, dne 15. avgusta 1893.

(* Za sestavke pod tem naslovom je vredništvo le toliko odgovorno, v kolikor zakon velevala.)

Umrli so:

30. avgusta. Ana Koleča, delavčeva hči, 2 meseca, Marije Terezije cesta 26, atrofie.

31. avgusta. Janez Košča, sprevednikov sin, 4 leta, sv. Petra cesta 51, driska.

V bolnišnici:

30. avgusta. Jernej Hace, cerkvenikov sin, 10 mesecev, oslabelost.

Tuji.

30. avgusta.

Pri **Maliču**: Willems, lastnik tovarne; Wiesner z rodbino; Trumler, Kohn, Schott, Zeisler, potovalec; Scherzler; Fabian, poslovođa; Horowitz, Jürzabek, Rottenberg, trgovci; Dunaja. — Simez, zasebnik; Hauptman, tajnik; Schatt, mestni župnik; Liebermayer, inženir, s soprogo in hčerjo, iz Gradea. — Vitez Rizzitič, poročnik, iz Zadra. — Nemešič, major, iz Pulja. — Fuchs, stotnik konjice, iz Maribora. — Šimec, zasebnik, iz Trilža. — Perz iz Ljubna. — Wogrinz, tesarski mojster, iz Brežic. — Wittreich iz Brna. — Majaron, trgovec, iz Borovnice. — Zenker, zasebnik, iz Trsta. — Klimek, zdravnikova soproga, iz Bleda. — Nasehen z Dunaja. — Schulz, potovalec, iz Klosterneburg-a. — Prelesnik, župnik, iz Spitališča.

Pri **Slonu**: Eule, trgovec, s soprogo; Bergel; Lorenz; Appel; Siegl, tovarnar, s soprogo; Rittweger; pl. Gröbning z rodbino; Premru, uradnik, Dunaja. — dr. Grünwald; Hoffmeister s soprogo iz Zagreba. — pl. Malberg s soprogo iz Trebnjega. — Fürst, Deutsch, trgovec, iz Gradea. — Banyhadi iz Brucka. — Bettlheim iz Vel. Kaniže. — Spitzl iz Brna. — Fischer, trgovec, iz Budimpešte. — Kundič iz Opatije. — Krotz iz Nemčije. — Perelli in Tramontana iz Trsta.

Pri **avstrijskem caru**: Videgar, kapelan, iz Horjula. — Stiplešek iz Ljubljane. — Muffei iz Monakovega.

Pri **Južnem kolodvoru**: dr. Waler iz Grafen-Neufeld-a. — dr. Stein iz Stražnice.

Pri **bavarskem dvoru**: Mojesene iz Siska. — Gramer iz Rihnova. — Lakner iz Gorenjega Mozolja. — Čepin iz Podsrede. — Stanonik z Gorenjskoga.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
31	7. u. zjut.	732.3	14.1	sl. sever	oblačno	1.1
	2. u. pop.	729.3	22.2	sl. vzh.	"	g. dež
	9. u. zveč.	728.5	15.0	"	"	

Srednja temperatura 17.1°, za 0.2° pod normalom.

Zahvala.

441 (1)

Globoko še potrti po nakratni zgubi našega nepozabnega soproga, oziroma očeta, starega očeta, tasta in strijca, gospoda

Edvarda Kottek-a

moremo le tem potom vsem cenjenim prijateljem in znancem za tolažeče sočutje in časteče mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku in za lepe darovane vence izreči našo udano in najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 1. septembra 1893.

Žalujoča rodbina.

Véčjo množino

tirolskega in dolenjskega

vina

le pristno blago, — ponuja po primerno nizki ceni v posodah od 10 litrov višje

Jos. Paulin

426 3 v Ljubljani, Marljn trg št. 1.

Dunajska borza.

Dne 1. septembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 85 kr.
Brebrna renta 5%, 16% davka	96 " 65 "
Zlata renta 4%, davka prosta	119 " 20 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 " 75 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	986 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	335 " — "
London, 10 funtov strl.	126 " — "
Napoleonond (20 fr.)	9 " 96 "
Casarski cekini	5 " 98 "
Nemških mark 100	61 " 65 "

Dne 31. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. — kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 " 25 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	192 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 60 "
Zastavna pisma	— " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	197 " 40 "
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " 50 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	140 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	19 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	66 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— " — "
Ljubljanske srečke	23 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	148 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2867 " 50 "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 " 25 "
Papirnih rubeljev 100	129 " 50 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjše dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.